

Yksinäinen tie autuaalliseen toivoon

The Lonely Road to the Blessed Hope

By Pete Garcia, 4.9.2023

Minä tiedän sinun tekosi. Katso, minä olen avannut sinun eteesi oven, eikä kukaan voi sitä sulkea; sillä tosin on sinun voimasi vähäinen, mutta sinä olet ottanut vaarin minun sanastani etkä ole minun nimeäni kieltänyt. Ilm. 3:8

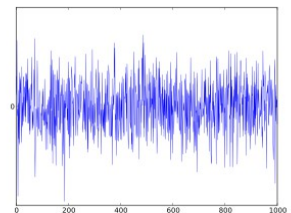
Vartija länsimuurilla huusi kovalla äänellä alapuolellaan tungeksivalle ihmisjoukolle: *Katsokaa, kaiken loppu on käsillä!*

Yksikään pää ei kääntynyt häntä kohti. Yksikään korva ei kallistunut kuullakseen paremmin.

Hetken kuluttua hän huusi jälleen: *Katso, nyt on otollinen aika, katso, nyt on pelastuksen päivä!*

Jälleen kerran, ei kuittausta. Päät vain kääntyivät alaspäin ja silmät älypuhelimissaan he tarpoivat eteenpäin kuin aivottomat zombit tietämättöminä edessä olevasta vaarasta.

Sydämessään vartija tietää, että tämä sukupolvi ei tule ottamaan vaaria varoituksesta. He ovat täynnä silmiä, jotka eivät näe ja korvia, jotka eivät kuule. Tämän ajan laajalle levinnyt kyynisyys on paaduttanut heidän sydämensä. Toisin kuin missään aiemmassa sukupolvessa, profeetalliset varoitukset ovat tänä päivänä pelkkää [valkoista kohinaa](#) massoja pommittavassa

informaatiotulvassa. Varoitukset, profeetalliset tai muut, jäävät usein kuulematta, ellei uhka ole välitön ja ilmeinen. Välinpitämättömyydestä on tullut asioiden normaali tila.

Vartija valittaa laitteistaan riippuvaisten itsepäisten joukkojen tilaa. Kuten kallion reunalle marssivia sopuleita, jokainen ohikiitävä päivä painaa tätä maailmaa alati eteenpäin Jumalan vihan armottomaan viinikuurnaan.

Sanoinkuvaamattoman kauhun aika on tulossa maailman päälle. Danielin 70. viikko, johon usein viitataan yleisesti nimellä *Ahdistus*, on esimakua helvetistä maan päällä ihmiskunnan viimeisten seitsemän vuoden aikana. Juuri tästä lähestyvästä myrskystä vartija muurilla varoittaa... myrskystä, joka tulee nielaisemaan koko maailman tyrannian, laittomuuden, pahuuden ja sekä luonnollisen että yliluonnollisen tuomion myrskyyn.

Tietäen edessä olevat vaaralliset ajat ja että suurin osa tämän päivän maailmasta näyttää olevan täysin piittaamaton, vartija kulkee yksinäistä tietä.

Vartijan kutsumus ei ole hohdokas. Se ei myöskään ole vailla kustannuksia.

Ystävälliset tuttavat ovat hyljänneet hänet. Työkaverit ovat alkaneet vältellä häntä. Jopa hänen läheisensä antavat väljät tilat ja lopulta karttavat häntä kokonaan. Hänellä on ollut pitkäaikaisia suhteita, jotka ystävät ja läheinen perhe ovat katkaisseet. Hänen kutsumuksensa on maksanut hänelle toimeentulon ohitettujen ylennysten ja menetettyjen asemien vuoksi ja kaikki, mikä vähänkin muistuttaa ylennystä, näyttää nyt jääneen häneltä saavuttamatta. .

Ehkä jopa hänen rakas puolisonsa uskoo, että hän on lopullisesti seonnut ja on ryhtynyt pilkkaamaan häntä aina tilaisuuden tullen. Jonakin päivänä, jos Herra viipyy, hän jättää vartijan toisen itsensä

kaltaisen vuoksi. Jonkun, jonka huomio on yhtä lailla kääntynyt siihen, mikä on tässä ja nyt, jossa aineellisten asioiden loputon kulutus täyttää ajan, mutta ei koskaan pysty tyydyttämään sielun nälkää.

Tyhjät ja kuurot kirkkojen saarnatuolit eivät huomioi Kristuksen paluuta. Päät lujasti maahan istutettuna ns. "oppinut" papisto jättää yhä useammin huomiotta pahenevat merkit siitä, että loppu kiittää heitä kohti. Valitettavasti jopa vartijan oma kirkko on alkanut tiivistää rivejä häntä vastaan. Hän ei enää saa opettaa eikä palvella millään mielekkäällä tavalla, vaan kävelee ulos ontosta rakennuksesta kuunnellen juuri ja juuri kuuluvia kuiskauksia kuten, "hän on seonnut", "profetiahullu" ja "hän on menettänyt järkensä."

Hän kääntyy vähin voimin samanhenkisten vartijoiden kutistuvan jäännösyhteisön puoleen saadakseen rohkaisua. Nämä ovat niitä, jotka myös mielellään haastavat tämän aikakauden "tahallisen tietämättömyyden". Mutta miksi häntä (ja muita hänen kaltaisiaan) sitten kartetaan kuin pitaalisia joka askeleella?

Hän tietää miksi. Hän ei ehkä kanna pitaalin rumia haavoja, mutta hän kantaa rumaa totuutta, jota kukaan ei halua kuulla... totuutta, että tämä maailma on tulossa väistämättömään loppuunsa... ja nopeasti.

*Niin olkaa kärsivällisiä, veljet, Herran tulemukseen asti. Katso, peltomies odottaa maan kallista hedelmää, kärsivällisesti sitä vartoen, kunnes saa syksyisen sateen ja keväisen. Olkaa tekin kärsivällisiä, vahvistakaa sydämenne, sillä Herran tulemus on lähellä. **Jaakob 5:7-8***

Mutta on jotakin muutakin.

Jotakin, mikä on vieläkin huolestuttavampaa niille, jotka tunnustavat Kristusta vain suullaan, mutta eivät sydämellään. Ehkä tämä jako tunnustamisen ja uskomisen välillä on se, mikä todella saa heidät

torjumaan vartijan varoituksen, etenkin "sivistyneessä" maailmassa. Tämä rakkaus Kristuksen paluuta kohtaan paljastaa nykyajan kirkon ontoutuksen kaikkine etsijäystävällisine saarnoineen ja valtakunnan rakentamislustoineen.

Totuus on, että vartija on Kristuksen rakkauden raunioittama.

Sillä kun joku maistaa tuota niin jumalallista kirkkautta, jonka vain Kristus tarjoaa, niin mikään muu maan päällä ei tyydytä.

Vartijalle tulee kaikki kaikeksi sijoittaa tulevaan maailmaan eikä tähän nykyiseen, joka on nopeasti katoamassa.

*Älkää kootko itsellenne aarteita maan päälle, missä koi ja ruoste raiskaa ja missä varkaat murtautuvat sisään ja varastavat. Vaan kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen, missä ei koi eikä ruoste raiskaa ja missä eivät varkaat murtaudu sisään eivätkä varasta. Sillä missä sinun aarteesi on, siellä on myös sinun sydämesi. **Matteus 6:19-21***

Mikään muu maan päällä ei sammuta tosi uskovan nälkää. Mikään muu ei sammuta janoa. Kristus on pilannut hänen ruokahalunsa tämän maailman asioihin, ja hän tietää, että se on hänelle sitä parempi.

Hengellisesti heränneen vartijan sisäinen ihminen on elävöitetty ja uudelleen yhdistetty Luojaansa. Ymmärtäessään, mistä hänet on pelastettu, hänen on pakko jakaa tämä [hyvä uutinen](#) muiden kanssa, ennenkuin aika loppuu.

Vartija näkee kokonaiskuvan. Hän ei ole kiitollinen vain siitä, mitä Kristus on jo tehnyt ristillä, vaan kiitollinen myös siitä, mitä Kristus tulee tekemään tulevaisuudessa. Näin ollen autuaallinen toivomme on kaksijakoinen sen tiedon perusteella, jonka Raamattu antaa tarkkanäköiselle uskovalle.

"... kumarra ja rukoile Jumalaa. Sillä Jeesuksen todistus on profetian henki." Ilm. 19:10

Tämä *autuaallinen* toivo on, että Kristus tulee ensin morsiamellensa, että voi tavata hänet yläilmoissa rakkaudenosoituksena. Me puhdistamme itsemme pitämällä kiinni tästä *autuaallisen toivon* odotuksesta. Se on myös varoitus niille, jotka jäävät jäljelle, sillä jos meidän poistamisemme on siunaus, niin mitä jäljellejäävien pitäisi odottaa?

*Sillä Jumalan armo on ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille ja kasvattaa meitä, että me, hyljäten jumalattomuuden ja maailmalliset himot, eläisimme siveästi ja vanhurskaasti ja jumalisesti nykyisessä maailmanajassa, odottaessamme autuaallisen toivon täyttymistä ja suuren Jumalan ja Vapahtajamme Kristuksen Jeesuksen kirkkauden ilmestymistä, hänen, joka antoi itsensä meidän edestämme lunastaakseen meidät kaikesta laittomuudesta ja puhdistaa itselleen omaisuudeksi kansan, joka hyviä tekoja ahkeroitsee. **Tiitus 2:11-14***

Ja sitten hän palaa maan päälle toisen kerran morsiamensa kanssa tuomiossa kukistaakseen vihollisensa lopullisesti.

*Katso, hän tulee pilvissä, ja kaikki silmät saavat nähdä hänet, niidenkin, jotka hänet lävistivät, ja kaikki maan sukukunnat vaikeroitsevat hänen tullessansa. Totisesti, amen. **Ilm. 1:7***

Sillä välin vartija vaeltelee usein yksin tässä maailmassa kuin paimentolainen, muukalainen vieraalla maalla, jota hänen uusi luontonsa ja halunsa olla Jumalalle mieliksi vieraannuttavat. Hän tietää, että mikään tässä maailmassa ei tyydytä häntä. Mikään ei tyydytä hänen haluaan olla jälleen yhteydessä Luojaansa. Raamatun rajattoman ilmoituksen innoittamana hän käy läpi jokaisen detaljin, jokaisen kirjaimen ja piirron antaen Pyhän Hengen valaista ymmärrystä menneistä, nykyisistä ja tulevista asioista.

Hän tietää, että tämä maailma on tulossa tiensä päähän. Jeesuksen meille antamat merkit eivät ole vain tapahtumassa, vaan ne on

varastoitu kuin räjähdysaalto odottamaan oikeaa hetkeä räjähtää esiin. Hän tietää, että pahojen ihmisten ja enkelien monimutkaiset juonet ovat raukeamassa tyhjiin, koska he eivät hallitse eivätkä voi hallita tulevaisuutta.

Jopa normaalit työn, leikin ja elämän tehtävät ilman Kristusta ovat tyhjiä ja takoituksettomia.

Nykyiset maailmanvallat liike-elämässä, akatemiassa, kulttuurissa ja hallituksessa yrittävät luoda maailman, jossa ei ole Jumalaa (ikään kuin Jumalaa ei olisi olemassa) ja silti toteuttavat Raamattua juuri niin, kuin se on kirjoitettu, koska se on jo ennustettu.

*Kuulkaa nyt, te rikkaat: itkekää ja vaikeroikaa sitä kurjuutta, joka on teille tulossa. Teidän rikkautenne on mädännyt, ja teidän vaatteenne ovat koin syömät; teidän kultanne ja hopeanne on ruostunut, ja niiden ruoste on oleva todistuksena teitä vastaan ja syövä teidän lihanne niinkuin tuli. Te olette koonneet aarteita viimeisinä päivinä. **Jaakob 5:1-3***

He toimivat, kuin tämä maailma ja todellisuus olisivat ilman tekijää tai luoja. He toimivat, kuin tämä maailma ja kaikki siinä olisi sattumaa. He ovat vakuuttuneita, että he määräävät tulevaisuuden ja voivat hallita sen tuloksia. He ovat onnistuneesti karkottaneet Jumalan lähes kaikilta julkisen elämän alueilta, toimien ikäänkuin, että jos he eivät puhu Hänestä, niin Häntä ei ole olemassa.

Ja ennen kaikkea tietäkää se, että viimeisinä päivinä tulee pilkkapuheinensa pilkkaajia, jotka vaeltavat omien himojensa mukaan ja sanovat: "Missä on lupaus hänen tulemuksestaan? Sillä onhan siitä asti, kuin isät nukkuivat pois, kaikki pysynyt, niinkuin se on ollut luomakunnan alusta." Sillä tietensä he eivät ole tietävinään, että taivaat ja samoin maa, vedestä ja veden kautta rakennettu, olivat ikivanhastaan olemassa Jumalan sanan voimasta ja että niiden kautta silloinen maailma hukkui vedenpaisumukseen. Mutta nykyiset taivaat ja maa ovat

samalla sanalla talletetut tulelle, säästetyt jumalattomain ihmisten tuomion ja kadotuksen päivään. 2.Piet. 3:3-7

He, kuten aikamme tyhjänpäiväiset uskonnolliset johtajat, ovat vaihtaneet muuttavan uskon, johon kuuluu absoluuttinen hengellinen uudistuminen (eli uudestisyntyminen), tyhjiin latteuksiin siitä, miten elää rauhanomaisesti.

Rinnakkaiselo ei tuo rauhaa.

Uskonto ei tuo todellista elämää.

Moraali ei tuo pyhitystä.

Hurskaus ei tuo lunastusta.

Vain usko ja luottamus Kristuksen ristinkuoleman täytettyyn työhön maksuksi rikoksistamme voi tuoda todellisen elämän. Kuten Raamattu sanoo:

Samoin Kristuskin, kerran uhrattuna ottaakseen pois monien synnit, on toistamiseen ilman syntiä ilmestynvä pelastukseksi niille, jotka häntä odottavat. Hepr. 9:28

Mutta Kristus ei tullut vain kuolemaan ja tämän maailman voimien näennäisesti voittamaksi, sillä Hänen uhrinsa liittyi monimutkaisesti Hänen paluuseensa.

Sillä minä olen saanut Herralta sen, minkä myös olen teille tiedoksi antanut, että Herra Jeesus sinä yönä, jona hänet kavallettiin, otti leivän, kiitti, mursi ja sanoi: "Tämä on minun ruumiini, joka teidän edestänne annetaan; tehkää tämä minun muistokseni". Samoin hän otti myös maljan aterian jälkeen ja sanoi: "Tämä malja on uusi liitto minun veressäni; niin usein kuin te juotte, tehkää se minun muistokseni".

Sillä niin usein kuin te syötte tätä leipää ja juotte tämän maljan, te julistatte Herran kuolemaa, siihen asti kuin hän tulee. 1.Kor.

11:23-26

Sillä Kristuksen on palattava samalle taistelukentälle, jossa hänet näennäisesti voitettiin ja voitettava vihollisensa ja lunastettava se voitto, joka on luvattu hänelle jo ennen maailman perustamista.

*“Minä ilmoitan, mitä Herra on säätänyt. Hän lausui minulle:
"Sinä olet minun poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin. Ano minulta, niin minä annan pakanakansat sinun perinnöksesi ja maan ääret sinun omiksesi. Rautaisella valtikalla sinä heidät muserrat, niinkuin saviastian sinä särjet heidät.” Ps. 2:7-9*

Jos siis olet vartija ja tunnet itsesi lannistuneeksi, yksinäiseksi, heikoksi, laiminlyödyksi, vältellyksi ja huomiotta jätetyksi, tiedä, että et ole yksin. Kristus tuntee kamppailusi ja vaelluksesi. Hän on kanssamme jokaisella askeleella polulla, jonka hän antoi meidän kulkea. Kun tiedät, ettemme ole yksin ja että tämä matka, jolla olemme, on lopussa ja maaliviiva on näkyvissä, iloitse!

Iloitse, että sinulla on sitkeyttä kestää tämä kilpailu kaiken loppuun asti.

Iloitse tietäessäsi, että niin paha kuin tämä elämä onkin, olet siinä lähimpänä helvettiä, kuin koskaan tulet olemaan.

Iloitse siitä, mitä Kristuksella on varattuna niille, jotka rakastavat Häntä.

Mutta Jumala, joka on laupeudesta rikas, suuren rakkautensa tähden, jolla hän on meitä rakastanut, on tehnyt meidät, jotka olimme kuolleet rikoksiimme, eläviksi Kristuksen kanssa - armosta te olette pelastetut - ja yhdessä hänen kanssaan herättänyt ja yhdessä hänen kanssaan asettanut meidät taivaallisiin Kristuksessa Jeesuksessa, osoittaakseen tulevina

maailmanaikoina armonsa ylenpalttista runsautta,
hyvyydessään meitä kohtaan Kristuksessa Jeesuksessa. Ef.
2:4-7

Maranata! Tule Herra Jeesus!